

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

សាលាដំបូងខេត្តក្រចេះ
សំណុំរឿងរដ្ឋប្បវេណីលេខ ៦៧
ចុះថ្ងៃទី២០ ខែមីនា ឆ្នាំ២០១៩
សាលក្រមរដ្ឋប្បវេណី
លេខៈ ១៤៧ ហ

តាងនាមប្រជាពលរដ្ឋខ្មែរ
សាលាដំបូងខេត្តក្រចេះ

បានបញ្ចប់ការទាញហេតុផលដោយផ្ទាល់មាត់នៅថ្ងៃទី២៥ ខែមេសា ឆ្នាំ២០១៩
និងប្រកាសជាសាធារណៈនៅថ្ងៃទី២៥ ខែមេសា ឆ្នាំ២០១៩។

ចៅក្រមជំនុំជម្រះ

លោក [REDACTED] ចៅក្រមសាលាដំបូងខេត្តក្រចេះ

ក្រឡាបញ្ជីសវនាការ

លោក [REDACTED] ក្រឡាបញ្ជីសាលាដំបូងខេត្តក្រចេះ

ដើមចោទឈ្មោះ [REDACTED] វិន្ទុសាណែត ភេទស្រី អាយុ៣៦ឆ្នាំ ជនជាតិខ្មែរ ដែលមានអាសយដ្ឋាន
[REDACTED] ដោយមានកញ្ញាមេធាវី [REDACTED] ជាមេធាវី
តំណាងដោយអាណត្តិ។

ចុងចម្លើយឈ្មោះ [REDACTED] សិទ្ធិ ភេទប្រុស អាយុ៣៦ឆ្នាំ ជនជាតិខ្មែរ ដែលមានអាសយដ្ឋានបច្ចុប្បន្ន
[REDACTED] ។

អង្គហេតុ និងចំណុចវិវាទ

១. ការទាមទាររបស់ដើមចោទ

- ១. សុំលែងលះចុងចម្លើយឈ្មោះ [REDACTED] សិទ្ធិ។
- ២. សុំសិទ្ធិគ្រប់គ្រងកូនឈ្មោះ [REDACTED] វឌ្ឍនៈ ភេទប្រុស អាយុ០៥។
- ៣. ប្រាក់ប្រដាប់ក្តីតុលាការជាបន្ទុករបស់ចុងចម្លើយ។

២. ការពន្យល់គ្រួសារអំពីរឿងក្តី

២.១. ដើមចោទ និងចុងចម្លើយ បានរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ទៅតាមប្រពៃណីតាំងពីថ្ងៃទី២៣ ខែមីនា
ឆ្នាំ២០១៣ ដោយមិនបានចុះសំបុត្រអាពាហ៍ពិពាហ៍តាមច្បាប់ទេ។ នៅក្នុងការរួមរស់នៅជាមួយគ្នាដើម
ចោទ និងចុងចម្លើយ បានមានកូនប្រុសបង្កើតចំនួន០១នាក់ គឺឈ្មោះ [REDACTED] វឌ្ឍនៈ ភេទប្រុស កើតនៅថ្ងៃ
ទី១៤ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១៤ ដែលបានចុះសំបុត្រកំណើតលេខ ១៧៨ ក្នុងសៀវភៅកំណើតលេខ ០៤/
២០១៤ ចុះថ្ងៃទី១៧ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១៤ របស់មន្ត្រីអគ្រាន់កូលដ្ឋានសង្កាត់ស្នួល។ ចំណែកឯទ្រព្យ
សម្បត្តិរួម គឺមិនមានអ្វីដែលត្រូវបែងចែកគ្នាទេ។

២.២. ចំណុចវិវាទ៖ គ្មាន។

២.៣ ចំណុះគ្មានវិវាទ៖ ព្រមព្រៀងលែងលះគ្នា ប្រគល់កូនទៅឱ្យដើមចោទជាអ្នកគ្រប់គ្រងកូន។

២.៤.សេចក្តីថ្លែងការណ៍របស់គូភាគី

-សេចក្តីថ្លែងការណ៍របស់ដើមចោទ៖ នាងខ្ញុំ បានរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍តាមប្រពៃណីជាមួយចុង ចម្លើយតាំងពីថ្ងៃទី២៣ ខែមីនា ឆ្នាំ២០១៣ ប៉ុន្តែមិនបានទៅចុះសំបុត្រអាពាហ៍ពិពាហ៍ទេ។មូលហេតុ ដែលនាងខ្ញុំប្តឹងសុំលែងលះពីចុងចម្លើយ ព្រោះរស់នៅមិនចុះសម្រុងនឹងគ្នា គំនិតខុសគ្នា ចរិកមាន៖ ម្យ៉ាងទៀតចុងចម្លើយបានទៅធ្វើការនៅខេត្តរតនៈគិរី គ្មានពេលមករស់នៅជុំប្រពន្ធកូន ធ្វើឱ្យពួកយើង អស់មនោសញ្ចេតនាពីគ្នាបន្តិចម្តងៗ រហូតបានព្រមព្រៀងលែងលះគ្នាតែម្តង។ចំពោះការគ្រប់គ្រងកូន នាងខ្ញុំសុំសិទ្ធិគ្រប់គ្រងកូនឈ្មោះ៖ [redacted] វឌ្ឍនៈ ព្រោះនាងខ្ញុំ អាចចិញ្ចឹម ថែរក្សា និងផ្គត់ផ្គង់ការសិក្សារបស់ កូនបាន។ ម្យ៉ាងទៀតកូនខាងលើ នៅតូចដែលត្រូវការមើលថែទាំពីនាងខ្ញុំ។

-សេចក្តីថ្លែងការណ៍របស់ចុងចម្លើយ៖ ខ្ញុំបាទ យល់ព្រមលែងលះពីដើមចោទ និងប្រគល់សិទ្ធិឱ្យ ដើមចោទគ្រប់គ្រងកូនប្រុសឈ្មោះ៖ [redacted] វឌ្ឍនៈ។ ចំណែកឯ ទ្រព្យសម្បត្តិរួម ក៏ពួកយើងគ្មានអ្វីដែលត្រូវ បែងចែកគ្នាទេ។ ខ្ញុំបាទ ទទួលស្គាល់ថាការរស់នៅជាប្តីប្រពន្ធរបស់ពួកយើងពិតជាមិនសូវចុះសម្រុងនឹង គ្នាទេ គំនិតរបស់គាត់មាន៖ មិនទទួលយកគំនិតរបស់ខ្ញុំ ម្យ៉ាងទៀតខ្ញុំបាទ រវល់ធ្វើការនៅខេត្តរតនៈគិរី ដោយគ្មានពេលគ្រប់គ្រាន់សម្រាប់ជួបជុំគ្រួសារ ដូចនេះ ខ្ញុំបាទ ក៏យល់ព្រមលែងលះពីដើមចោទដែរ។ខ្ញុំ បាទ យល់ព្រមឱ្យដើមចោទ ជាអ្នកគ្រប់គ្រងកូន ប៉ុន្តែខ្ញុំបាទ សុំសិទ្ធិទៅលេងកូន ឬ កូនមកលេងខ្ញុំ គ្រប់ ពេល។

-សេចក្តីថ្លែងការណ៍របស់មេធាវីកំណាងដោយអាណត្តិឱ្យដើមចោទ៖ ដោយហេតុថា ដើមចោទ និងចុងចម្លើយ បានព្រមព្រៀងគ្នាលែងលះ និងប្រគល់សិទ្ធិដើមចោទជាអ្នកមានអំណាចមេបាលីកូន ប្រុស ឈ្មោះ៖ [redacted] វឌ្ឍនៈ ដូចនេះនាងខ្ញុំ ស្នើសុំឱ្យតុលាការសម្រេចទៅតាមការព្រមព្រៀងរបស់គូភាគី។

សំណងហេតុ

តាមលទ្ធផលនៃការសាកសួរសាមីភាគី និងពិនិត្យភស្តុតាងក្នុងនីតិវិធីទាញហេតុផលដោយផ្ទាល់មាត់ ឃើញថា៖

១. ឈ្មោះ៖ [redacted] វន្តសាណែត និងឈ្មោះ៖ [redacted] សិទ្ធិ ពិតជាបានរួមរស់នៅជាមួយគ្នាជាអនីតិ សង្វាស ពុំបានចុះសំបុត្រអាពាហ៍ពិពាហ៍តាមច្បាប់ ដូចការអះអាងរបស់ភាគីទាំងពីរពិតប្រាកដមែន ។
២. ក្រោយពេលរួមរស់នៅមួយរយៈក្រោយ ដើមចោទនិងចុងចម្លើយរស់នៅមិនចុះសម្រុងគ្នា គំនិតខុសគ្នា ចរិកមាន៖ ម្យ៉ាងទៀតចុងចម្លើយបានទៅធ្វើការនៅខេត្តរតនៈគិរី គ្មានពេលមករស់នៅជុំប្រពន្ធ កូន ធ្វើឱ្យពួកយើង អស់មនោសញ្ចេតនាពីគ្នាបន្តិចម្តងៗ រហូតបានព្រមព្រៀងលែងលះគ្នាតែម្តង នេះបញ្ជាក់ ថាដើមចោទ និងចុងចម្លើយ ពិតជាអស់មនោសញ្ចេតនារួមរស់ជាមួយគ្នាជាអនីតិសង្វាសប្រាកដមែន។ ដើមចោទទាមទារឱ្យលែងលះ តុលាការគប្បីមិនពិចារណាទេ ដោយដើមចោទ និងចុងចម្លើយពុំមានចុះ សំបុត្រអាពាហ៍ពិពាហ៍តាមច្បាប់។ ដើមចោទ និងចុងចម្លើយ មានសេរីភាពរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ថ្មីតាមឆន្ទៈ របស់ខ្លួនបាន។
៣. ក្នុងអំឡុងរស់នៅអនីតិសង្វាស គូភាគីមានកូនប្រុសបង្កើតចំនួនម្នាក់ ឈ្មោះ៖ [redacted] វឌ្ឍនៈ ភេទ ប្រុស កើតថ្ងៃទី [redacted] ដូចមានបញ្ជាក់ក្នុងសំបុត្រកំណើតលេខ៖ ១៧៨ (សៀវភៅ កំណើតលេខ០៤/២០១៤) ដែលចុះថ្ងៃទី១៧ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១៤ ពិតប្រាកដមែន។ ដើមចោទ និងចុង ចម្លើយបានព្រមព្រៀងគ្នាកំណត់អ្នកមានអំណាចមេបាលីកូន ដោយឱ្យទៅឈ្មោះ៖ [redacted] វន្តសាណែត

ហេតុនេះគប្បីតុលាការពិចារណាតាមឆន្ទៈព្រមព្រៀងរបស់គូភាគី ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា១០៣៧ កថា
ខណ្ឌទី១ នៃក្រមរដ្ឋប្បវេណី។

៥. ភាគីដើមចោទបានស្នើសុំបង់ប្រាក់ប្រដាប់ក្តីតុលាការ ហេតុនេះគប្បីតុលាការសម្រេចតាម
ការស្នើសុំនេះ។

សេចក្តីសម្រេចបញ្ជាក់

១. បញ្ចប់ការរស់នៅជាអនីតិសង្វាសរវាងដើមចោទឈ្មោះ: [REDACTED] វន្តសាណែត និងចុងចម្លើយ
ឈ្មោះ: [REDACTED] សិទ្ធិ ចាប់ពីពេលនេះតទៅ។ គូភាគីមានសេរីភាពរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍តាមឆន្ទៈរបស់ខ្លួនបាន។

២. កំណត់យកម្តាយឈ្មោះ: [REDACTED] វន្តសាណែត ជាអ្នកមានអំណាចមេបាណែលកូនប្រុសឈ្មោះ: [REDACTED]
វឌ្ឍនៈ ភេទប្រុស កើតថ្ងៃទី១៤ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១៤ ដែលបានចុះសំបុត្រកំណើតលេខ: ១៧៨ (សៀវ
ភៅកំណើតលេខ០៤/២០១៤) ដែលចុះថ្ងៃទី១៧ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១៤។

ភាគីដែលពុំមានអំណាចមេបា មានសិទ្ធិចូលជួប និងប្រាស្រ័យទាក់ទងជាមួយកូនបាន តាមពេល
វេលាសមរម្យ។ ភាគីដែលមានអំណាចមេបាត្រូវបង្កលក្ខណៈងាយស្រួលដល់ភាគីម្ខាងទៀត ដើម្បីចូលជួប
តាមបញ្ញត្តិមាត្រា១០៤០ នៃក្រមរដ្ឋប្បវេណី។

៣. ប្រាក់ប្រដាប់ក្តីជាបន្ទុករបស់ដើមចោទ។

សាលក្រមនេះ បានធ្វើការទាញហេតុផលដោយផ្ទាល់មាត់ និងប្រកាសជាសាធារណៈចំពោះមុខ
ដើមចោទ និងចំពោះមុខចុងចម្លើយ។

ចៅក្រមជំនុំជម្រះ

ហត្ថលេខ និងត្រា: [REDACTED]

ឆានឃើញ

ក្បួងឃុំ, ថ្ងៃទី២៥ ខែមេសា ឆ្នាំ២០១៩

ចៅក្រមជំនុំជម្រះ

បានចម្លងត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ដើម

ថ្ងៃពុធ ៦រោច ខែចេត្រ ឆ្នាំកុរ ឯកស័ក ព.ស ២៥៦២

ក្បួងឃុំ, ថ្ងៃទី២៥ ខែមេសា ឆ្នាំ២០១៩

ក្រឡាបញ្ជី

